यतः आनंदासनः आनंदाःप्येबाबस्थिमानिभूतानिजायते आनंदेनजातानिजीवंति आनंदंभयंत्यभिसंबिशंतीतिश्रुतेः सष्टानितत्रैबरुयंयांति यतद्गियच्छव्यार्थमाह महाभूतानिपृथिव्यादीनिभूतेभ्यः बतितिणीबीजोदरेकत्स्रतिणीसिन्वेशदर्शनात् तर्हियत्यगभेदेनग्रहीतेदेहेस्दम्हपेणमहाभूतानितनुल्यमित्याह् महाभूतानीति भूतक्त्र्हंश्वरः सर्वभूतेषुशरिष्पंचमहाभूतानिअकरोदेव क्तेषुच जरायुजादिभ्यःउत्पद्येते सागरस्योमयोयथेति अत्रजरायुजादिभ्यःखायुत्पत्तिलयौबद्तातेषामानंद्रष्ठपत्वमुक्तं खादीनांचत्वमाकाशादिबक्कल्पनामाञ्चेनोकं ॥ ६ ॥ प्रसायेति भूतानिखादीनि भूतात्मा ज्ञीवः यतः भूतान्येवदेहाबाकारेणपरिणतानिआत्मत्वेनमन्यमानः अस्तिख्त्वन्योऽपरोभूतालायोयंसितासितैःकर्मफ्लैरभिभूषमानः सदस्योनिमाषयतइतिश्रुतिप्रसिद्धेश्व एतेनकूर्मादंगानीविष्यदा निप्रतीचोनन्यानीस्युक्ताणान्तुकथंभौतिकेभ्योभूतोत्पत्तिः नहिपुत्रास्पितोत्पयतइतिचेत् अत्रब्नमः बीजाद्वटोवटात्बीजानिबीजेम्योवटाइतिबद्भविष्यतीति ननुतत्रप्रतिबीजंस्रक्ष्मरूपेणवटोस्तिअंकुरोन्मु

यतःस्छानितत्रैवतानियांतिपुनःपुनः॥ महाभूतानिभूतेभ्यःसागरस्योमयोयथा॥६॥प्रसायंचयथांगानिक्मैःसंहरतेपुनः॥तद्द्वतानिभूतालास्छानिहरते पुनः॥ ७॥ महाभूतानिपंचेवसर्भातेषुभूतकत्॥ अकरोत्तेषुवैषम्यंतत्तुजीवोनपस्यति॥ ८ ॥शब्दःश्रोजंतथाखानिजयमाकाश्योनिजं॥ वायोःस्पर्शक्तथा स्रयः॥ महाभूतानिपंचेवषष्टंचमनउच्यते॥ ११॥ इंद्रियाणिमनश्रेवविज्ञानान्यस्यभारत॥ सममीबुद्धिरित्याहुःसेत्रज्ञःपुनरष्टमः॥१२॥चसुरालोचनायैव मंश्यंक्रतेम नः॥ ब्हिरध्यवसानायक्षेत्रज्ञःसाक्षिवन्स्यितः॥ १२॥ ऊध्वैपाद्तलाभ्यांयद्वांकोध्वैचपभाति॥ एतेनसर्मेमेवेदंविस्यभिष्याममंतरं॥ १४॥ ॥ ह्पंचल्सस्यापाकिसिविधंतेजउच्यते ॥ रसःछेद्अजिव्हाच्चयोजलगुणाःस्हताः ॥ १० ॥ घर्घाणंशारीरंचएतेभूमिगुण चेषात्वकेवितियंस्सतं॥ ९

तेषुवैषस्यंवेरुक्षण्यंपार्थक्येनावस्थितत्त्रजीवेदिहाधासाभिमानीनपश्यति देहेकःपार्थिवोंशःकःआप्यइतिनजानाति अयंभावः जीवलाभिमानत्यागेखकुत्वस्यसर्वकारणलंगासं तदभावान्त्वभे निच्छिद्राणि आकाशएवयोनिःकारणंतज्ञं ॥ ९ ॥ पाकःअन्नादिपिक्तसद्भेत्ः ॥ १ ० ॥ पंचैबदेहस्थानीतिशोषः ॥ १ १ ॥ इद्रियाणिभूतेष्वंतभूतानि मनइतिकर्ताजीबउच्यते अस्यविज्ञानानिच्यत्ति गृब्धमाणमपितनश्रद्धते ततश्वनबाह्यांतरहष्योःसत्यत्वमिथ्यात्वेनिश्चिनोति ततोभेदद्षेरबाषाद्वध्यतइति॥ ८॥ जीवस्यजगदुपादानत्वप्रथनायतस्यात्मभूतेदेहेरबाधंशान्विभजते शब्दइत्यादिना खा क्षेत्रज्ञःसाक्षी ॥ १ २ ॥ चक्षुरितिपंचानामुपऌक्षणं आऌोचनायविषयपहणाय अप्यवसानायनिश्वयाय क्षेत्रज्ञः साक्षीवत्उदासीनबोधरूपत्वात् साक्षित्वस्यापि ःरणेनद्रिंतं ॥ १३॥ ऊर्ष्वमिति पादतऌद्वयमारभ्यऊर्ष्वस्थितंशारीरंउपर्यषाक्षिचैतन्यंपश्यति एतेनइदंबहिर्देश्यमानंअंतरंब्योमोद्रंकःस्त्रंब्यामं ॥ १४॥ साक्ष्यापाषिकत्वानात्मधमेत्वभितिबत्व ह्रपाणि एतदुभयात्मिकाबुद्धिःसप्तमी